ALLAH’A İMAN

İmanın Şartları:

- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلاَئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلاَلًا بَعِيدًا

- ***Ey iman edenler! Allah'a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği Kitab'a ve daha önce indirdiği kitaba iman (da sebat) ediniz. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve kıyamet gününü inkâr ederse tam manasıyla sapıtmıştır.*** [1]

---

[1] Nisa, 4/136.

- Peygamber Efendimiz de “İman nedir?” diye soran Cebrail’e cevaben iman esaslarını şu şekilde sıralamıştır:
- اَلْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَالْقَدَرِ كُلِّهِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ
- *“İman; Allah’a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe ve hayır ve şerriyle kaderin hepsine inanmandır.”*[2]

[2] İbn Hanbel, Müsned.

- Allah’a İman İmanın şartlarından olmasının yanı sıra İslam’ın şartlarında da ilk sırayı almaktadır. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:

- إِنَّ الْإِسْلَامَ بُنِيَ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَصِيَامِ رَمَضَانَ وَحَجِّ الْبَيْتِ

- *İslâm beş esas üzerine bina edilmiştir: Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in O'nun kulu ve elçisi olduğuna şehâdet etmek, namaz kılmak, Ramazan orucunu tutmak ve Kâbe'ye haccetmek”*[3]

---

[3] Tirmizi.

Allah’a İmanın Önemi:

- قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

- ***De ki: "Ey insanlar! Benim dinimden şüphede iseniz, (bilin ki) ben Allah'ı bırakıp da sizin taptıklarınıza tapmam, fakat ancak sizi öldürecek olan Allah'a kulluk ederim. Bana müminlerden olmam emrolundu.”***

- وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

- ***Yine bana şöyle emredildi: “Hakka yönelen bir kimse olarak yüzünü dine çevir. Sakın Allah’a ortak koşanlardan olma.***

- وَلاَ تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ

- ***Allah'ı bırakıp da sana ne fayda ve ne de zarar verebilecek olan şeylere yalvarma. Eğer böyle yaparsan, şüphesiz ki sen zâlimlerden olursun."[4]***

---

[4] Yunus, 10/104-106.

- Allah’a İmanın İslam’ın en başta gelen şartı olduğunu Süfyan b. Abdullah’ın naklettiği şu olay en güzel şekilde anlatmaktadır:
- قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا بَعْدَكَ
- «Ya Rasûlallah, bana İslam’ı öylesine tanıt ki, onu bir daha senden başkasına sormaya ihtiyaç hissetmeyeyim », dedim. Rasulullah şöyle cevap verdi:
- قُلْ آمَنْتُ بِاللهِ، فَاسْتَقِمْ
- *“Allah’a inandım de, sonra da dosdoğru ol.”*[5]

[5] Müslim.

Allah’a İmanın Mükafatı:

- فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلاَ نَصِيرًا

- ***İman edip salih ameller işleyenlere gelince, (Allah) onların mükafatlarını eksiksiz ödeyecek ve lütfundan onlara daha da fazlasını verecektir. Allah’a kulluk etmekten çekinenlere ve büyüklük taslayanlara gelince; (Allah) onları elem dolu bir azaba uğratacaktır ve onlar kendilerine Allah’tan başka bir dost ve yardımcı da bulamayacaklardır.***[6]

---

[6] Nisa, 4/173.

- Bir zat Rasulullah’a gelerek:
- **يَا رَسُولَ اللهِ، مَا الْمُوجِبَتَانِ؟**
- “Ey Allah'ın Rasûlü! Gerekli kılan iki şeyden maksat nedir?” diye sordu. Hz. Peygamber:
- **مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ**
- *“Kim Allah'a hiçbir şeyi ortak kılmadan ölürse cennete girecektir. Kim de Allah'a herhangi bir şeyi ortak kılmış olarak ölürse o da ateşe girecektir.”* cevabını verdi.[7]

---

[7] Müslim.

İmansız Amel Geçerli Değildir:

- وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

- ***Andolsun, sana ve senden önceki peygamberlere şöyle vahyedildi: "Eğer Allah'a ortak koşarsan elbette amelin boşa çıkar ve elbette ziyana uğrayanlardan olursun."[8]***

---

[8] Zümer, 39/65.

Affedilmeyen Günah Şirk:

- إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

- ***Şüphesiz Allah kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışındaki günahları, dilediği kimseler için bağışlar. Allah'a ortak koşan, kuşkusuz, derin bir sapıklığa düşmüştür.***[9]

---

[9] Nisa, 4/116.

İmanda Zorlama Olmaz:

- لَا اِكْرَاهَ فِى الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَىِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَميعٌ عَليمٌ

- ***Dinde zorlama yoktur. Artık doğrulukla eğrilik birbirinden ayrılmıştır. O halde kim tâğutu reddedip Allah'a inanırsa, kopmayan sağlam kulpa yapışmıştır. Allah işitir ve bilir.***[10]

[10] Bakara, 2/256.

Sadece İnanmak Yetmez:

- الم {1} أَحَسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَايُفْتَنُونَ {2} وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ

- ***1. Elif Lâm Mîm. 2. İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece "İman ettik" demeleriyle bırakılacaklarını mı sandılar? 3. Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır.***[11]

---

[11] Ankebut, 29/1-3.

<u>Allah’ın Varlığının Delilleri:</u>

- ***58. Söyleyin öyleyse, (rahimlere) döktüğünüz meni nedir?***
- ***59. Onu siz mi yaratıyorsunuz yoksa yaratan biz miyiz?***
- ***60. Aranızda ölümü takdir eden biziz. Ve biz, önüne geçilebileceklerden değiliz.***
- ***61. Böylece sizin yerinize benzerlerinizi getirelim ve sizi bilmediğiniz bir âlemde tekrar var edelim diye (ölümü takdir ettik).***
- ***62. Andolsun, ilk yaratılışı bildiniz. Düşünüp ibret almanız gerekmez mi?***
- ***63. Şimdi bana, ektiğinizi haber verin.***
- ***64. Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?***
- ***65. Dileseydik onu kuru bir çöp yapardık da şaşar kalırdınız.***

- ***66. "Doğrusu borç altına girdik.***
- ***67. Daha doğrusu, biz yoksul kaldık" (derdiniz).***
- ***68. Ya içtiğiniz suya ne dersiniz?***
- ***69. Buluttan onu siz mi indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?***
- ***70. Dileseydik onu tuzlu yapardık. Şükretmeniz gerekmez mi?***
- ***71. Söyleyin şimdi bana, tutuşturmakta olduğunuz ateşi,***
- ***72. Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan biz miyiz?***
- ***73. Biz onu bir ibret ve çölden gelip geçenlerin istifadesi için yarattık.***
- ***74. Öyleyse ulu Rabbinin adını tesbih et.***[12]

[12] Vakıa, 56/58-74.

Bir İman Hikayesi:

- "Rasulullah (sas) buyurdular ki:
- "Sizden öncekiler arasında bir kral vardı. Onun bir de sihirbazı vardı. Sihirbaz yaşlanınca Kral'a: "Ben artık yaşlandım. Bana bir genç gönder de ona sihir yapmayı öğreteyim!" dedi. Kral da sihir öğretmesi için ona bir genci gönderdi. Gencin geçtiği yolda bir râhip yaşıyordu. (Bir gün giderken) rahibe uğrayıp onu dinledi, konuşması hoşuna gitti. Artık sihirbaza gittikçe, râhibe uğruyor, yanında (bir müddet) oturup onu dinliyordu.
- (Bir gün) sihirbaz delikanlıyı (geç kaldığı için) yanına gelince dövdü. Genç de durumu râhibe şikayet etti. Rahip ona: "Eğer sihirbazdan (dövecek diye) korkarsan: "Ailem beni oyaladı!" de; ailenden korkacak olursan, “Beni sihirbaz oyaladı" de!" diye tembihte bulundu.

- O, bu halde (devam eder) iken, insanlara mani olmuş bulunan büyük bir canavara rastladı. (Kendi kendine:) "Bugün sihirbazın mı, yoksa rahibin mi üstün olduğunu bileceğim!" diye mırıldandı. Bir taş aldı ve:
- "Allah'ım! Eğer râhibin işi, sana sihirbazın işinden daha sevimli ise, şu hayvanı öldür de insanlar geçsinler!" deyip, taşı fırlattı ve hayvanı öldürdü. İnsanlar yollarına devam ettiler. Delikanlı râhibe gelip durumu anlattı. Rahib ona: "Evet! Bugün sen benden üstünsün! Görüyorum ki, yüce bir mertebedesin. Sen imtihan geçireceksin. İmtihana maruz kalınca sakın benden haber verme!" dedi. Oğlan anadan doğma körleri ve alaca hastalığına yakalananları tedavi eder, insanları başkaca hastalıklardan da kurtarırdı. Onu kralın gözleri kör olan arkadaşı işitti. Birçok hediyeler alarak yanına geldi ve: "Eğer beni tedavi edersen, şunların hepsi senindir" dedi.
- O da: "Ben kimseyi tedavi etmem, tedavi eden Allah'tır. Eğer Allah'a iman edersen, sana şifa vermesi için dua edeceğim. O da şifa verecek!" dedi. Adam derhal iman etti, Allah da ona şifa verdi.

- Adam bundan sonra kralın yanına geldi. Eskiden olduğu gibi yine yanına oturdu. Kral: "Gözünü sana kim iade etti?" diye sordu. "Rabbim!" dedi. Kral: "Senin benden başka bir Rabbin mi var?" dedi. Adam: "Benim de senin de Rabbimiz Allah'tır!" cevabını verdi. Kral onu yakalatıp işkence ettirdi. O kadar ki, (gözünü tedavi eden ve Allah'a iman etmesini sağlayan) gencin yerini de gösterdi. Genci yakalayıp oraya getirdiler.
- Kral ona: "Ey oğul! Senin sihrin körlerin gözünü açacak, alaca hastalığını tedavi edecek bir dereceye ulaşmış, neler neler yapıyormuşsun!" dedi. Genç:
- "Ben kimseyi tedavi etmiyorum, şifayı veren Allah'tır!" dedi. Kral onu da yakalattırıp işkence etmeye başladı. O kadar ki, o da râhibin yerini haber verdi. Bunun üzerine râhip getirildi. Ona: “Dininden dön!" denildi. O bunda direndi. Hemen bir testere getirildi. Başının ortasına konuldu. Ortadan ikiye bölündü ve iki parçası yere düştü. Sonra oğlan getirildi. Ona da: "Dininden dön!" denildi. O da bunu kabul etmedi.

Kral onu da adamlarından bazılarına teslim etti. "Onu falan dağa götürün, tepesine kadar çıkarın. Zirveye ulaştığınız zaman (tekrar dininden dönmesini talep edin); dönerse ne âla, aksi takdirde dağdan aşağı atın!" dedi. Gittiler onu dağa çıkardılar. Oğlan:

- "Allah'ım, bunlara karşı, dilediğin şekilde bana kifayet et!" dedi. Bunun üzerine dağ onları salladı ve hepsi de düştüler. Genç yürüyerek kralın yanına geldi. Kral: "Arkadaşlarıma ne oldu?" dedi. "Allah, onlara karşı bana kifayet etti" cevabını verdi.
- Kral onu adamlarından bazılarına teslim etti ve: "Bunu bir gemiye götürün. Denizin ortasına kadar gidin. Dininden dönerse ne âla, değilse onu denize atın!" dedi. Söylendiği şekilde adamları onu götürdü.
- Genç orada: "Allah'ım, dilediğin şekilde bunlara karşı bana kifayet et!" diye dua etti. Derhal gemileri alabora olarak boğuldular. Genç yine yürüyerek hükümdara geldi. Kral: "Arkadaşlarıma ne oldu?" diye sordu. Genç: "Allah onlara karşı bana kifayet etti" dedi. Sonra Kral'a: “Benim

emrettiğimi yapmadıkça sen beni öldüremeyeceksin!" dedi. Kral: "O nedir?" diye sordu.

- Genç: "İnsanları geniş bir düzlükte toplarsın, beni bir kütüğe asarsın, sadağımdan bir ok alırsın. Sonra oku, yayın ortasına yerleştir ve: "Bu gencin Rabbinin adıyla" dersin. Sonra oku bana atarsın. İşte eğer bunu yaparsan beni öldürürsün!" dedi. Hükümdar, hemen halkı bir düzlükte topladı. Genci bir kütüğe astı. Sadağından bir ok aldı. Oku yayının ortasına yerleştirdi. Sonra: "Gencin Rabbinin adıyla!" dedi ve oku fırlattı. Ok çocuğun şakağına isabet etti. Çocuk elini şakağına okun isabet ettiği yere koydu ve Allah'ın rahmetine kavuşup öldü. Halk: "Gencin Rabbine iman ettik!" dediler. Halk bu sözü üç kere tekrar etti. Sonra krala gelindi ve:"Ne emredersiniz? Vallahi korktuğunuz başınıza geldi. Halk gencin Rabbine iman etti!" denildi.
- Kral hemen yolların başlarına hendekler kazılmasını emretti. Derhal hendekler kazıldı. İçlerinde ateşler yakıldı. Kral: "Kim dininden

dönmezse onu bunlara atın!" diye emir verdi. Yahut hükümdara "sen at!" diye emir verildi. İstenen derhal yerine getirildi. Bir ara, beraberinde çocuğu olan bir kadın getirildi. Kadın oraya düşmekten çekinmişti, çocuğu: "Anneciğim sabret. Zira sen hak üzeresin!" dedi.[13]

---

[13] Müslim, Tirmizi.